

Arrest

nr. 324 292 van 28 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VAN NOORBEECK
Leuvensestraat 17
3290 DIEST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat T. VAN NOORBEECK verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 14 november 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 18 april 2023 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond. Verzoeker dient tegen deze beslissing geen beroep in. Hij verlaat België en keert terug naar Georgië.

Op 12 augustus 2023 verlaat verzoeker Georgië opnieuw en op 16 augustus 2023 dient hij een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 4 maart 2024 besluit de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van dit volgend verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodoxe geloof aan te hangen. U bent geboren en getogen in Kvareli, Kakheti. U bent sympathisant voor de Nationale Beweging (UNM) en u stemde steeds voor die partij. U werd in Georgië vervolgd, bedreigd en aangevallen voor uw steun aan ex-president Saakashvili. U heeft problemen door uw kritische mening ten aanzien van de huidige overheid.

Toen de oorlog tussen Rusland en Oekraïne uitbrak, wilde u gaan vechten in het Oekraïense leger, maar de autoriteiten zijn dit echter te weten gekomen nog voordat u kon vertrekken. Mensen die willen vechten voor Oekraïne worden gezien als tegenstanders van de regering en verraders. U werd vastgehouden, geslagen en men brak uw voet door erop te slaan met een automatisch geweer. U werd vervolgens opgenomen in het ziekenhuis waar men uw voet wilde amputeren om zich op u te wreken. U aanvaardde de amputatie niet en hebt het land tijdig kunnen verlaten. Bij terugkeer naar Georgië vreest u dat ze uw voet zullen amputeren of iets ergers zullen doen.

U verliet Georgië op 8 november 2022 en reisde via Frankrijk naar België, waar u aankwam op 10 november 2022 en op 14 november verzocht om internationale bescherming bij de asielinstanties. Op 18 april 2023 nam het CGVS een beslissing tot kennelijk ongegrond. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde hierna terug naar Georgië.

U verliet Georgië opnieuw op 12 augustus 2023 en vloog rechtstreeks naar België. Op 16 augustus 2023 werd er in uw hoofd een tweede verzoek om internationale bescherming geregistreerd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U verklaarde dat u eerder was teruggekeerd naar Georgië omdat men uw broer had gezegd dat alles in orde was. U kreeg echter geen medische zorg in Georgië, zelfs geen medicatie. U heeft 10 000 lari nodig voor een prothese voor uw been, maar u heeft dat niet, ook geen ziekteverzekering. U vraagt hulp om een prothese te krijgen zodat u voor zichzelf kan zorgen en kan gaan werken. U wil graag dat u in Georgië niet hoeft te betalen voor medicatie. Bij terugkeer naar Georgië vreest u voor uw gezondheidstoestand.

Voorts verklaarde u dat ze u nooit met rust zullen laten zolang de huidige partij aan de macht blijft. Het zijn bijna verkiezingen en u hoopt dat de Nationale Beweging zal winnen. In Georgië is er ook maffia aanwezig. Er is geen stabiel werk en het land bestaat niet meer. Er is enkel een toekomst voor pro-Russische mensen, zij hebben een stabiel en normaal leven. U wil graag terugkeren naar een Georgië waar men een stabiel pensioen krijgt.

Ter ondersteuning voor uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw originele Georgische paspoort en een kopie van medische documentatie uit België.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen op de DVZ van uw eerste verzoek om internationale bescherming is immers gebleken dat u last heeft van uw voet/ been. (zie Beoordeling bijzondere procedurele noden, VIB 1 ,16.02.2023) Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd er gebruik gemaakt van de lift, kon u tijdens het interview gaan rechtstaan om de pijn aan uw voet te verlichten. Uit de beoordeling van bijzondere procedurele noden van uw tweede verzoek blijkt dat u in een rolstoel zat en dat daarom de lift werd gebruikt. (zie Beoordeling bijzondere procedurele noden, VIB 2, 2.10.2023)

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor

subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient vooreerst benadrukt te worden dat uw **eerste verzoek** door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot kennelijk ongegrond omdat u niet aannemelijk maakte dat u omwille van uw sympathie voor de UNM vervolging te vrezen heeft. De problemen die u aanhaalde omdat u voor Oekraïne wilde gaan vechten, waren evenmin geloofwaardig. U diende hiertegen geen beroep in binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de bijkomende stukken die u aanbrengt in **onderhavig verzoek**, zijnde de medische documenten die aantonen dat u van 29 augustus 2023 tot 18 september 2023 was opgenomen in UZ Leuven, op 4 september 2023 een bovenbeenamputatie van uw rechterbeen hebt ondergaan en op 19 oktober 2023 op controle moest, en die de door u uiteengezette moeilijkheden bevestigen, namelijk problemen met uw been, moet worden benadrukt dat deze elementen weliswaar betrekking hebben op iets wat niet ter discussie staat. Het staat immers buiten kijf dat u een probleem heeft met uw been. U haalde verder aan dat u in Georgië niet de nodige verzorging kreeg en dat u geen geld had voor een prothese. U heeft ook geen ziekteverzekering. U wil graag terugkeren naar een Georgië waar medicatie gratis ter beschikking wordt gesteld. (Verklaring Volgend verzoek, rubriek 16, 17, 24)

Er dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiare bescherming. Voor uw medische problemen dient u zich zodoende te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft uw verklaringen over de situatie in Georgië, dat u graag heeft dat de nationale beweging de verkiezingen zal winnen, dat er maffia aanwezig is in Georgië, dat enkel pro-Russische mensen een toekomst hebben en een stabiel en normaal leven, dat er geen stabiel werk is en dat u een Georgië wil waar men een stabiel pensioen krijgt, moet benadrukt worden dat u nalaat om een concrete vrees voor vervolging aan te halen in verband daarmee. (Verklaring Volgend verzoek, rubriek 16, 17, 20) Het gaat hier slechts om algemene, blote beweringen, zonder dat u deze op enige manier individualiseert of concretiseert.

Wat betreft het overige document dat u heeft voorgelegd in het kader van uw procedure, zijnde uw paspoort, en wat nog niet eerder in deze beslissing aan bod is gekomen, moet worden opgemerkt dat uw Georgische paspoort louter persoonsgegevens bevat en uw nationaliteit aantoont, wat hier niet in twijfel getrokken wordt. Deze informatie kan de hierboven gedane vaststellingen echter niet wijzigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale

bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker, naast een manifeste beoordelingsfout, tevens de schending aan van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), het beginsel van behoorlijk bestuur en meer in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel dat inhoudt dat een administratie een volledig en ernstig onderzoek moet voeren, het rechtsbeginsel van fair play dat inhoudt dat iedere administratie de betrokkene de kans moet geven om zijn bemerkingen te geven met betrekking tot een toekomstige maatregel die de betrokkene schade kan toebrengen en het redelijkheidsbeginsel dat inhoudt dat de beslissing van de overheid niet kennelijk onredelijk mag zijn.

Verzoeker vraagt in hoofddor de om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-2006, DOC 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om ‘een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie’ te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

3.2. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Daar voormeld artikel de omzetting vormt van artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32/EU, kan hierbij nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie dat verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3

van de richtlijn 2013/32/EU voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, pt. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). Het Hof van Justitie heeft hierbij verduidelijkt dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, pt. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de richtlijn 2013/32/EU. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, pt. 37).

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, die afbreuk kunnen doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, DOC 53 2555/001, 23-24*).

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4. Beoordeling van de nieuwe elementen

4.1. Op 14 november 2022 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 18 april 2023 verklaart de commissaris-generaal het verzoek kennelijk ongegrond. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker het niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij omwille van zijn sympathie voor de UNM vervolging te vrezen had en dat de door hem aangehaalde problemen omdat hij voor Oekraïne wilde gaan vechten, niet geloofwaardig zijn. Verzoeker dient tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad. Hij verlaat België en keert terug naar Georgië.

4.2. Op 16 augustus 2023 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Hij verklaart dat hij naar Georgië was teruggekeerd omdat zijn broer had gezegd dat alles in orde was.

Verzoeker kreeg echter geen medische zorg in Georgië, zelfs geen medicatie. Hij had 10 000 lari nodig voor een beenprothese maar dat geld heeft hij niet, noch een ziekteverzekering. Verzoeker vraagt in België hulp om een beenprothese te krijgen zodat hij voor zichzelf kan zorgen en kan gaan werken. Bij terugkeer naar Georgië vreest hij voor zijn gezondheidstoestand.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

4.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende pertinente vaststellingen:

“Met betrekking tot de bijkomende stukken die u aanbrengt in onderhavig verzoek, zijnde de medische documenten die aantonen dat u van 29 augustus 2023 tot 18 september 2023 was opgenomen in UZ Leuven, op 4 september 2023 een bovenbeenamputatie van uw rechterbeen hebt ondergaan en op 19 oktober 2023 op controle moest, en die de door u uiteengezette moeilijkheden bevestigen, namelijk problemen met uw been, moet worden benadrukt dat deze elementen weliswaar betrekking hebben op iets wat niet ter discussie staat. Het staat immers buiten kijf dat u een probleem heeft met uw been. U haalde verder aan dat u in Georgië niet de nodige verzorging kreeg en dat u geen geld had voor een prothese. U heeft ook geen ziekteverzekering. U wil graag terugkeren naar een Georgië waar medicatie gratis ter beschikking wordt gesteld. (Verklaring Volgend verzoek, rubriek 16, 17, 24)

Er dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor uw medische problemen dient u zich zodoende te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft uw verklaringen over de situatie in Georgië, dat u graag heeft dat de nationale beweging de verkiezingen zal winnen, dat er maffia aanwezig is in Georgië, dat enkel pro-Russische mensen een toekomst hebben en een stabiel en normaal leven, dat er geen stabiel werk is en dat u een Georgië wil waar men een stabiel pensioen krijgt, moet benadrukt worden dat u nalaat om een concrete vrees voor vervolging aan te halen in verband daarmee. (Verklaring Volgend verzoek, rubriek 16, 17, 20) Het gaat hier slechts om algemene, blote beweringen, zonder dat u deze op enige manier individualiseert of concretiseert.

Wat betreft het overige document dat u heeft voorgelegd in het kader van uw procedure, zijnde uw paspoort, en wat nog niet eerder in deze beslissing aan bod is gekomen, moet worden opgemerkt dat uw Georgische paspoort louter persoonsgegevens bevat en uw nationaliteit aantoont, wat hier niet in twijfel getrokken wordt. Deze informatie kan de hierboven gedane vaststellingen echter niet wijzigen.”

4.4. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete en dienstige argumenten aan die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen of in een ander daglicht kunnen plaatsen. Hij beperkt zich tot het volgend algemeen betoog:

“De bestreden beslissing houdt in deze ten onrechte geen rekening met de problemen welke verzoeker ondervindt in zijn land van herkomst op medisch vlak, samen met de medische zorgen welke hem niet geboden kunnen worden. In geval van een terugkeer naar Georgië, dreigt verzoeker aan een onmenselijke behandeling te worden blootgesteld nu hij aldaar naar alle waarschijnlijkheid niet behandeld zal worden. De bestreden beslissing houdt hier ten onrechte geen enkele rekening mee. Derhalve berust zij op foutieve elementen, minstens werd niet rekening gehouden met alle motieven.”

4.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent, draagkrachtig en worden door de Raad in hun geheel overgenomen.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dringt zich niet meer op nu het volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

4.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht of een manifeste beoordelingsfout kan niet worden aangenomen.

4.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (eerst volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad benadrukt dat de beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn (eerste) volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (eerste) volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en haar beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. Overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS